

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 579/2022
09.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и других, због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Димитровграду К 90/20 од 18.12.2020. године и Вишег суда у Пироту Кж1 23/21 од 26.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Стефановића, па се у односу на овог окривљеног, а по службеној дужности применом члана 489. став 2. ЗКП, и у односу на окривљеног ББ, **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна пресуда Основног суда у Димитровграду К 90/20 од 18.12.2020. године и Вишег суда у Пироту Кж1 23/21 од 26.01.2022. године и према окривљеном АА и окривљеном ББ, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 422. тачка 2) ЗКП

ОДБИЈА ОПТУЖБА

Да су:

дана ...2019.године, око 02,00 часа ујутру, у ..., испред кафића „ВВ“, окривљени АА из ... и окривљени ББ из ..., заједничким учествовањем у радњи извршења, поступајући у стању урачунљивости, свесни свих обележја свог кривичног дела и његове забрањености, а хтели су његово извршење, оштећеном ГГ из ..., нанели лаке телесне повреде, на тај начин што је окривљени АА пришао оштећеном и песницом му задао ударац у пределу главе у десну слепоочницу услед чега је оштећени пао на земљу, да би затим, након што је оштећени ГГ устао са земље, оштећеном пришао окривљени ББ, који му је задао ударац песницом у пределу чела и носа, услед чега је оштећени пао на земљу и изгубио свест, наневши му лаку телесну повреду у виду крвних подлива коже носа и десног слепоочног предела главе,

- чиме су окривљени извршили кривично дело лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ.

На основу члана 258. став 3. ЗКП приватни тужилац ГГ се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Обавезује се приватни тужилац ГГ да, сходно члану 265. став 3. ЗКП, накнади трошкове кривичног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Димитровграду К 90/20 од 18.12.2020. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које им је суд изрекао условне осуде тако што је, сваком окривљеном понособ, утврдио казне затвора у трајању од по 3 (три) месеца и истовремено одредио да се утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од по 1 (једне) године од правноснажности пресуде, не учине нова кривична дела. Оштећени ГГ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Окривљени су обавезани да на име судског паушала плате износе од по 5.000,00 динара као и да приватном тужиоцу солидарно накнаде трошкове кривичног поступка у износу од 187.080,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 23/21 од 26.01.2022. године, у ставу првом, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Слободана Ћирића и адвоката Предрага Стефановића, и потврђена пресуда Основног суда у Димитровграду К 90/20 од 18.12.2020. године, а ставом другим, окривљени су обавезани да приватном тужиоцу ГГ надокнаде трошкове кривичног поступка који су настали пред другостепеним судом у износу од по 9.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Стефановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 10) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине у целини пресуду другостепеног суда и предмет врати том суду на поновно одлучивање или преиначи у целини пресуду другостепеног суда тако што ће усвојити жалбу браниоца окривљеног АА изјављену против пресуде првостепеног суда и према окривљеном АА одбити оптужбу или га ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Стефановића, је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Стефановића, указује да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП из разлога јер се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари сходно одредбама члана 4. ЗКП, члана 34. став 4. Устава Републике Србије и члана 4. Протокола број 7. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Ово имајући у виду да је поводом истог животног догађаја, односно поводом истог поступања у истом временском и просторном оквиру и са истим учесницима, против окривљених АА и ББ пред Прекршајним судом у Пироту, Одељење у Димитровграду вођен прекршајни поступак Пр 1451/19, због прекршаја из члана 9. став 3. и члана 8. став 1. Закона о јавном реду и миру, који је обустављен решењем тог суда Пр 1451/19 од 21.06.2021. године јер је наступила апсолутна застарелост за вођење прекршајног поступка.

Одредбом члана 4. став 1. Протокола број 7 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода прописано је да се никоме не сме поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело због кога је већ био правноснажно ослобођен или осуђен у складу са законом и кривичним поступком те државе.

Одредбом члана 34. став 4. Устава Републике Србије прописано је да нико не може бити гођен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или поступак правноснажно обустављен, нити судска одлука може бити измењена на штету окривљеног у поступку по ванредном правном леку, а којим забранама подлеже и вођење поступка за неко друго кажњиво дело.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописана је забрана поновног суђења у истој ствари, односно забрана гођења лица за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Из цитираних одредби јасно произилази да је забрањено кривично гођење или суђење за кажњиво дело, уколико оно произилази из истих чињеница или чињеница које су у битном исте, а које су предмет дела које је већ правноснажно пресуђено.

Европски суд за људска права је кроз одлуку Великог већа у предмету *Zolotukhin v. Russia* од 10.02.2009. године (број представке 14939/03) стао на становиште да су чињенице једини критеријум за оцену истоветности дела и да је метод примене чињеница као критеријума, у односу на метод правне квалификације, сигурнији за појединца, а и у пресудама Марести против Хрватске од 25.06.2009. године (број представке 55759/07) и Муслија против Босне и Херцеговине од 14.01.2014. године (број представке 32042/11), је примењиван чињенично утемељени приступ за разлику од приступа утемељеног на идентитету правних квалификација дела или идентитету заштићених добара.

Из списка предмета произилази да је правноснажним решењем Прекршајног суда у Димитровграду Пр 1451/19 од 21.06.2021. године, према окривљенима АА и ББ и ГГ који је у кривичном поступку – приватни тужилац, услед наступања апсолутне застарелости за вођење прекршајног поступка, обустављен прекршајни поступак што је „дана ...2019. године, око 02,00 часа, у ..., у ул. ... код кућног броја ..., у кафићу „ВВ“ дошло до нарушавања јавног реда и мира дрским и безобзирним понашањем на тај начин што је АА за сво време док је стајао за једним од шанкова без разлога и повода у више наврата гађао полупразним лименкама пива, као и празним стакленим флашама оштећеног ГГ, при чему се течност разливала и посипала га након тога АА и ББ као и ГГ изашли су на тротоар испред кафића где је дошло до њиховог међусобног обрачуна при чему су размењивали ударце, а ГГ приликом примене полицијског овлашћена од стране полиције, без повода и разлога шутну ногом службено возило у пределу десне стране предњег браника, а затим обема рукама ударао у пределу хаубе“ чиме би извршили прекршаје из члана 9. став 3. и члана 8. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Из описа радње кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, које је окривљенима АА и ББ стављено на терет приватном кривичном тужбом приватног тужиоца ГГ, датом у чињеничном опису дела у изреци побијане првостепене пресуде којом су ови окривљени оглашени кривим за наведено дело, између осталог, произлази да је исто извршено „дана ..2019. године, око 02,00 часа ујутру, у ..., у ул. ..., испред кафића „ВВ“ на тај начин што је „окривљени АА пришао оштећеном и песницом му задао ударац у пределу главе у десну слепоочницу услде чега је оштећени пао на земљу, да би затим, након што је оштећени ГГ устао са земље, оштећеном пришао окривљени ББ, који му је задао ударац песницом у пределу чела и носа, услед чега је оштећени пао на земљу и изгубио свест, наневши му лаку телесну повреду у виду крвних подлива коже носа и десног слепоочног предела главе“.

Из наведеног произлази да се чињенични опис кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ односи на исте окривљене, исти животни догађај који се одиграо у истом временском и просторном оквиру и да је реч о битно истим радњама окривљених које су предузете према истом лицу односно приватном тужиоцу, а за које су вођена два одвојена поступка и то кривични поступак покренут приватном тужбом приватног тужиоца ГГ од 19.06.2019. године, и прекршајни поступак покренут захтевом за покретање прекршајног поступка ПУ Пирот, ПС Димитровград број 3-310-00024/19 од 13.06.2019. године.

Врховни касациони суд налази да чињенице које су обухваћене изреком решења Прекршајног суда у Димитровграду Пр 1451/19 од 21.06.2021. године, у суштини битно исте, у односу на чињенице које су обухваћене изреком правноснажне пресуде Основног суда у Димитровграду К 90/20 од 18.12.2020. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 23/21 од 26.01.2022. године.

Обзиром да се чињенични опис наведеног прекршаја односи на исте окривљене, на исти животни догађај који се одиграо у исто време, на истом месту и са битно истоветним инкриминисаним радњама окривљених које су нераскидиво повезане, то је, по оцени овог суда, у конкретном случају, правноснажно обустављање прекршајног поступка према окривљенима током поступка по редовном правном леку, представљало трајну сметњу за њихово даље кривично гођење због кривичног дела

лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ јер је реч о правноснажно пресуђеној ствари, о чему је другостепени суд имао сазнања.

Погрешан је, према томе, закључак другостепеног суда да се у конкретном случају не ради о правноснажно пресуђеној ствари. Околност да чињенични опис прекршаја не садржи опис конкретних радњи које је сваки од окривљених предузео ни опис последице односно лаке телесне повреде коју је оштећени задобио, није од утицаја и суштински не мења истоветан опис догађаја у оба поступка вођена према окривљенима, а који је услед просторног, временског и садржајног јединства, у овом конкретном случају, оцењен као исто дело.

Сходно наведеном, другостепени суд био дужан да, правилном применом закона, према окривљенима на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбије оптужбу за кривично дело лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ, па је поступајући супротно томе, побијаном правноснажном пресудом на штету окривљених учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, односно повреда начела „ne bis in idem“ прописана чланом 4. ЗКП, а на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, и на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је отклањајући учињену повреду закона применом члана 422. тачка 2) ЗКП према окривљеном АА, а по службеној дужности применом члана 489. став 2. ЗКП, и према окривљеном ББ, одбио оптужбу за кривично дело лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ.

Како је Врховни касациони суд према окривљенима на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбио оптужбу то је сходно одредби члана 265. став 3. ЗКП одлучио о трошковима кривичног поступка, а на основу члана 258. став 3. ЗКП приватног тужиоца ГГ упутио да имовинскоправни захтев може остваривати у парничном поступку.

Врховни касациони суд се, сходно донетој одлуци, није упуштао у разматрање осталих повреда истакнутих у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА обзиром да је то беспредметно у оваквој процесној ситуацији.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић